

en saadan Lov, saa skulde jeg være enig i, at der ikke var særdeles Anledning til at fremme nærværende Lovforslag, men det har man ikke; man veed ikke, om den høitærede Minister vil forelægge en Lov, vil gjøre det eller ikke, og der vil ialtsald Intet være tabt ved at tage, hvad her bydes. Det er en meget ringe Tillid man har til den Autoritet i Byerne, der skal tage Beslutning i saa Henseende, og til Ministeriet, naar man mener, at der som Resultat af en Borgerrepræsentations Indstilling og Indenrigsministeriets Samtykke skulde fremkomme Noget, som aldeles ikke passee til de givne Forhold. Jeg troer, at man ganske kan berolige sig med, at den Autoritet, der drager Spørgsmaalet frem, og den Autoritet, hvis Samtykke udføres, ere saaledes inde i Forholdene, at de maa vide, om Forandringen passer der, hvor den kommer til Anvendelse. Den Frygt, man nærer for, at Sagen ikke skulde blive tilstrækkeligt drøftet, er ubegrundet. Det hele Spørgsmaal om Nødvigheden af at lægge Skat paa Næringen er jo ikke noget nyt Spørgsmaal. Det behøver ikke nu her nogen lang Overveelse, thi det har under Behandlingen af andre Lovforslag været underkastet en omfattende Drøftelse, og det er tilstrækkeligt blevet paavist, hvilken Basis, abnorm Basis kan jeg gjerne sige, Næringen er for Bestatningen. Man har tildeels forladt denne Basis her i Kjøbenhavn, og nærværende Lovforslag gjør et nyt Skridt frem paa denne Vej, som jeg haaber vil blive fuldstændigt betraadt i en almindelig Lov.

Kirck: Den ærede Landsthingmand sagde, at det var et Stykke fremad. Jeg troer ogsaa nok, at det kan kaldes saaledes; men det maa tilføies, at det skeer for strax at gaae tilbage igjen. Hvad er Meningen med denne Skats Ophævelse? Det maa jo staa klart for Enhver, at naar en Commune til Bestribelse af sine Udgifter beregner en vis samlet Sum, saa skal denne Sum ud og Noget maa da lignedes paa Næringen, Noget paa Formue og Leilighed, paa Eiendomme osv. Naar det nu engang er saaledes etableret og de vedkommende Vigningscommissioner have sat sig ind i alle Forholdene, Forhold, som kunne verle, men som i Almin-

delighed ere stabile, saa synes det at være et aldeles unødvendigt og overflødigt Arbejde at omfordele det paa en ganske splinterny Maade. Jeg veed ikke, hvad der skal vindes derved. Det skulde da være, at man kom saa vidt, at man sagde, det skal være en Indkomstskat — det kunde jeg forstaae — men saa burde Alt være eens og ligeartet for Kjøbstæderne, saa burde Regjeringen have indhentet saamegen Kundskab om Forholdene i Kjøbstæderne, at den kunde sige: For Fremtiden lignedes alle Udgifter i Communen efter en Indkomstskat. Og hvorledes bliver det saa? Saa bliver det ligesom nu, kun at det nu er noget besværligere, end naar man har den simple Indkomstskat, som man jo i lang Tid har peget hen til, ogsaa i det Store. En høitaget Finantsminister har jo i sin Tid pønstet en saadan Skat for hele Landet, og det er jo naturligtvis en langt lettere Maade at samle Pengene paa, men det lod sig ikke gennemføre. I Kjøbstæderne er det derimod en ganske anden Sag; der skal det, som Communen behøver til sine Fornødenheder, udredes, og det skal frem, enten det kommer ind under Navn af Indkomstskat, Formue- og Leilighedsstat eller hvilket andet Navn. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der vindes Noget ved denne Lov, der tabes tværtimod derved. Den giver et aldeles nyt og forøget Arbejde for at skaffe en Omfordeling fornøftig tilveie, og saa have vi dog det samme Resultat. Summen kommer frem, men under andre Benævnelser.

Brock: Det forekommer mig rigtignok, at de allerede her i Salen stibfundne Forhandlinger afgive et uimodsigeligt Vidnesbyrd for, at det vil være i sin Orden, at nærværende Lov underkastes en omhyggelig Prøvelse. Det kan, saavidt jeg skjønner, ikke paaberaabes, at Gjenstanden for Lovforslaget er en vel bekendt, hvorom Ansuelserne tidligere ere bleve klarede, thi det maa staa i frisk Minde, at endnu i indværende Session har der i de forskjellige Thing gjort sig forskjellige Meninger gjældende i saa Henseende, og at det Udvalg, som Landsthinget havde nedsat, har udtalt en fra Folke-thinget aldeles forskjellig Ansuelse. Men det forekommer mig ogsaa, naar Sagen betragtes fra et noget høiere Standpunkt, at det ikke vil